

A treizeci și una scrisoare

Maria-Eugenia Olaru

"Orice epocă poate fi numită un ,
o tranziție intre trecut și viitor"1

Eram și print, și cerșetor eram.
Vorbeam cu peștii mărilor despre lupta în van
Ce desparte pe print de cioban.
Ca o mângâiere dintr-un fulg de zăpadă
Venea iubirea pe toți să ne vadă!
Cu fiecare strigăt de lumină
Ce pe frunte-mi încet adăsta
Știam că universul naște și se cuibărește în inima mea.
Știam că Cerul mi se dăruiește,
Pământul bland la sân mă legăna.
Purtam Cuvântul ca pe-o Cruce
Și stea pe frunte Binecuvântarea Sa.
De în mi-e mantia cerească
și diademă roua din câmpii,
mi-e spin iubirea pământească
Și-mi curg prin sânge adevăruri mii.
Mi-e gol piciorul, nisipiu pământul
Și cântec de Rouă pe buze Cuvântul.